

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVIU
CENTRE CATALANISTA.

AVÍS.

Recomanem en gran manera als **Pagesos** que visitian lo *Centre Catalanista* pera veure lo resultat de productes obtinguts en lo **CAMP DE EXPERIMENTACIONS AGRÍCOLAS** y d' un modo especial los blatdemoros anglès y africà que son una cosa notable comparats ab los del país. També son de notar varios altres productes.

¿QUÉ VOLEN LOS CATALANISTAS?

Aquesta pregunta es la que fan molts profàns que no están insinuats en nostres *ideals*, com se diu avuy parlant á lo *politich*.

Aquestos senyors (los catalanistas) son uns *retrogrados*, diuhen, sempre parlan del temps de la vellura; que 's desenganyin aixó de tornar enrera no pot ser. Además sempre parlan contra la política y precisament aquesta es l'única que fa forrolla en nostres dias. Tampoch se pot saber may si son manarquichs ó republicáns y hasta los veuréu barreijats, y sobre tot ¡¡ home !! ¿ahont se 's vist un *ideal* sens un gefe que porti la bandera y posi la disciplina als partidaris, donant direcció ó marcha á la nau? Vamos los tals no son mes que quatre somniadors que no saben lo que 's pescan.

En materia de religió tampoch los entendréu, sembla que son católichs y aixís ho diuhen, pero no 's preocupan gayre de defensar lo Catolicisme; en una paraula, aquí no hi ha plan, no hi ha *programa definit*, lo catalanisme es un galimatias que malhaija qui l'enten. Los blanchs los troban negres y los negres blanchs.

Si senyors, exacte aquestos defectes tenim y volem tenir ab tota conciencia y ab tot coneixement de causa los sostenim. ¿Per quína rahó no ha de poder tornar lo bó, per més que sia autieh, ni

ha de desapareixer lo dolent per modern que sia? ¿Per qué no havem de clamar contra la política si lo sistema polítich que ab tal manya ha sabut fer nos barallar y desunir á tots, ficant un rey al cos de cada individu, es la calamitat mes grossa que 'ns ha caigut sobre, y nos ha portat al estat de degradació en que 'ns trovem fentnos aixís víctimas de quatre explotadors que 's gaudeixen ab nostra burriquería? ¿Per qué havem de preocuparnos dels noms de monarquía ó república ni molt menos dels que 'l hagin de regir, si lo interessant son los principis, pero no en forma de programa ó promesa, com avuy s' estila, sinó en forma de fet práctic y posat en planta? ¿Per qué havem de ficarnos en religió quant hi ha qui se 'n cuyda d' una manera autorisada y ab més coneixement y acert del que podriam tenir nosaltres? ¿No basta per ventura que consti que volem lo bó y millor, que tingueren nostres avis per creure que en aquest punt no havem de fer falla? Aixís com condemnem que tothom discuteixi de política, tampoch creyem á tothom autorisat per discutir de religió, sinó veigis los resultats que en la práctica ha portat un y altre cas.

Programa definit aquest si que 'ns falta en la apariencia y en la forma que lo presentan los partit polítics; pero en cambi tenim un criteri general, práctic que resol ab la major senzillés tots los cassos y val mes que tots los programas. Lo galimatias que volen veure en nosaltres, qui 'l porta sobre, son los qui no 'ns entenem ó no volen enténdrens. Efectivament; la clau del criteri catalanista ó regional, ó com vulga anomenarse á la nova idea ó sentiment práctic que venim sostenint, es senzillíssim y pot donarse en forma de recepta; basta despullarse de tota preocupació d' escola filosófica y política. Estudiar sens passió de cap mena l' estat real y verdader de la qüestió que 's vulga resóldre, ab tots sos antecedents y conseqüents; y ab un esperit de recta justicia aplicar lo tant conegut com poch practicat principi de *lo que no vulgas per tu no vulgas per ningú*, decidintse luego, per lo mes *natural* lo mes *senzill* y lo mes *práctic*, apliquis lo acabat de dir á tota qüestió, senzilla ó complicada, y quedarà resolta conforme al criteri avants indicat, ab la particularitat que una mateixa qüestió resolta en punts distints y diferents circunstancias á pesar de quedar en cada un d' ells resolta de distinta y hasta oposada manera podrá ser acertada y regoneixeren en ella la unitat de principis

aplicats, puig que encara que combatim l' unitarisme com sistema lo admetem y defensem en los cassos que sia *natural senzill y practich* que val tant com dir necessari ó convenient. Lo unitarisme que combatem es lo que engendra la igualtat absoluta ó sia un absurd, la monotonía ó sia la mort dins la vida, engendrant altre absurd y de aquí la perturbació, lo desordre, lo desafinament social. Lo unitarisme que admetem, conseqüents ab nostre criteri fonamental es la unitat com á lley natural creada per Deu dins de la varietat, l' ordre, l' armonía y que obeheix sempre á una necessitat á una conveniencia prácticas. Miréu sinó la unitat armónica y variada de la máquina del univers, l' unitat del cos del home dins la varietat de sos membres y funcions, y en lo humá l' unitat d' un exerceit ben regit dins de la varietat d' armas graduacions y necessitats distintas. Feta aquesta digressió, pera fer veure que no incorrem en contradicció al voler resódrer tots los cassos baix un criteri tant curt y únich, passem á ferne alguna aplicació práctica pera demostrar si havem ó no estat acertats. Anem al primer problema que 's presenta ó sia l' autonomia de Catalunya dins l' unitat Espanyola. Consti de bonas á primeras que no som separatistas y per lo que havem apuntat ja avants d' are regoneixem la *necessitat ó conveniencia* de la unitat espanyola pero dins de un ordre *natural, senzill y practich*, jamay dins l' algarabía unitaria convencional y doctrinaria que avuy nos domina ni ab la preponderancia d' una de tantas regions sobre d' altres, es dir de la castellana, per exemple, sobre las demés. Aplicant nostre principi: ¿Estarian satisfets, preguntem, los castelláns ab la preponderancia dels cataláns, vascos, gallegos ó altre regió sobre d'ells? Segurament que no, donchs *lo que no vulgas per tu no vulgas per ningú*. Siguent aixís patent y notori que per nostra llengua, nostra historia, nostres usos y costums nostras lleys nostre modo de ser etc. etc., forma lo poble catalá una entitat de vida propia, que no pot ja may esser confosa ab la que poden formar altres pobles ó regions espanyolas, ¿no es per lo tant mes *natural* que 'ls cataláns, á casa seva, deixant á part los interessos generals de la nació espanyola, se governessin per sí mateixos? ¿No fora mes *senzilla* qu'ells mateixos s' administrassin contribuint á proporeció de sa riquesa á las cargas generals del Estat? ¿No fora tot aixó mes *practich* suprimint aquest immens engranatge de rodas y rodetas que per fer anar y venir de Madrid los diners y los expe-

dients gastan en fer rodar tant complicat mecanisme, mes caudals dels que tenim empenyantnos cada any per milions?

Estudiéu nostres antecedents y conseqüents polítichs historichs ab deguda detenció y ampliéu las consideracions que sols deixam apuntadas y vos convenceréu de nostra raió.

Veus á qui que sens tenir cap llista feta de nostre programa lo tenim mes difinit y concret que los partits polítichs que mes ostentació 'n fassan; y aplicant l' antes dit criteri, volem resoldrer tots quants problemas se 'ns presentin, en lá forma que los volen veure resoltos los Catalanistas.

Altre dia ne farém aplicació en altres cassos practichs, y concrets, per acostumar al públich á ferne constant aplicació y comprobar lo que en est article deixem sentat. L' únich que sentim es no possehir mes dots d' escriptor per deixar ab millor forma ampliament exposada nostra tassis, á pesar de que seguint nostre criteri nos basta que 'ns entenguin, puig á voltas la molta erudició, destorba en lo terreno práctic.

BESALÚ.

NOTICIAS HISTÓRICAS POR D. FRANCISCO MONSALVATJE

Com diguerem en nostre darrer número, l' autor ha tingut la amabilitat de fernos present del segón tomo de l' obra que te per títol l' epígrafe de nostre article.

Quan publicá lo Sr. Monsalvatje lo primer tomo, ja 'l ferem coneixer á nostres lectors, avuy nos toca fer altre tant ab lo segón y ho fem ab verdader gust com igualment ho ferem allavors, perquè si en aquell era de aplaudir lo minuciós y llarch treball d' aplegar noticias que 's transparenta en cada una de sas páginas, no es menos de aplaudir en lo segón tomo que avuy ens ocupa puig que surt molt de relléu en tots sos capitols.

Aquestos son nou; de ells los quatre primers fan referencia á la historia civil de aquella vila, en lo capítol V examina l' autor las causas de la decadencia de Besalú; y dedica á la historia del Monestir de Sant Pere lo capítol VI; á la historia de la Col·legiata de Santa María lo VII; á la iglesia de Sant Vicéns lo VIII, y lo nové als gremis y confrarias de Besalú. Ademés posa en la seva obra lo

Sr. Monsalvatje un catàlech d' homes notables de Besalú, una addició als capítols IV y V del primer tomo y dos apèndix, un en que dona compte de la vila carrer per carrer, y l' altre documental en que van continuaats vint y cinch documents importants, molts de ells ineditos y recullits per lo mateix autor.

Com lo primer tomo, va també lo segon il·lustrat ab grabats de monedas de Besalú corresponents á l' època històrica de que en ell se fa referencia y de quatre fotografias que representan la fatxada y l' àbside del Monestir de Sant Pere, la fatxada de la iglesia de Sant Vicéns, avuy parroquial de Besalú, y la vista general de la Col·legiata de Santa Maria en lo llastimós estat en que avuy se troba gracias als estragos del temps, del abandono, de la ignorancia y del miserable esperit d' especulació.

Tot ab tot, nos ha causat lo tomo que 'ns ocupa las mateixas impressións que 'l primer quan se publicà. Sobre tot los quatre primers capítols referents á la historia civil son tallats exactament ab lo mateix patró dels anteriors hont ressalta una ingenuitat agradable y unas apreciacións dictadas per l' amor de la patria que sent l' autor ab viva y que contribueixen á donar interès al libre.

Los capítols que fan referencia al Monestir, á la Col·legiata y á Sant Vicéns proban una vegada mes que 'l autor está enamorat del assumto; no hi ha noticia per insignificant que sia que no l' aprofiti pera fer destacar mes l' importancia històrica dels dits monuments y de las institucións y personas á qui deuen sa existencia y á la fi logra lo senyor Monsalvatje son propòsit.

Avuy que tant trostornat tenen al mon las teorías de las associacións del treball es de desitjar que, com lo Sr. Monsalvatje ha fet ab los de Besalú, los historiògrafos de las diverses poblacións dediquessen una part de las sevas investigacións á la organizació dels gremis fundats antiguament en totas las vilas y pobles, no de Catalunya sol si no de totas las nacions, segur de que se 'n trauria una bona llissó y ensenyansa profitosa pera resoldre las modernas qüestións del treball que 's presentan avuy ab tots los caracters de qüestió social.

Al estudiar en lo libre del Sr. Monsalvatje l' antiga grandesa de Besalú, y al pensar que avuy un veu poch menos que solitaris sos estrets carrers, que en cambi de la animació d' altres temps sols se

sent á Besalú un silenci mortal, que sos monuments son tots voltats de ruínas y greument mutilats, sembla que un sent á l'entorn la fredor dels sepulcres. Fa plorar l'estat present de la vila capdal d'un vescomptat de tanta nomenada, y per aixó es que lo Sr. Monsalvatje, el tractar d'aital decadencia sab traslladar al paper tot lo neguit del seu cor perquè, com antes havem dit, enamorat per lo passat de Besalú ha posat amor de fill á aqueixa vila y plora sa desgracia y, en son enamorament, arriba fins á plányerse de que Besalú haja tingut un mal fill, lo desgraciadament célebre en Joseph Pujol, conegut vulgarment per lo nom de Boquica.

Rebe lo Sr. Nonsalvatje nostra mes coral enhorabona per son treball, y donantli las gracias per sa estimada proba de amistat al enviarnos lo segón tomo de sa obra *Besalú*, tenim lo plaher de repetir aquí lo que diguerem al ocuparnos del primer tomo, y es que á pesar de las dificultats de la tasca ha reeixit bè ab la seva pretenció.

En quant á la part editorial en res desmereix del primer tomo.

OBSERVACIONS ATMOSFÉRICAS. — VEGETACIÓ.

AGOST DE 1890.

Per sensibles circumstancias que no son d'aquest lloch tenim incomplets y no havem publicat avans las observacions pertanyents al mes d'Agost.

Sols podem dir que lo barómetro fluctuá entre los 732 á 742 milímetros, y lo termómetro desde 'ls 15° C als 30°, á excepció dels tres darrers dias en que s'observá una forta depressió, de modo, que en lo dia últim (31) á las 7 m. marcá 14° C y al mitj del dia sols 17°, 6 C.

Lo cel estigué seré en la primera quinsena y del tot vario en la segona, en la que troná y plogué quatre ó cinch vegadas, sobre tot lo 24 en que feu forta tempesta y gran pluja,

SEPTEMBRE DE 1890.

Atmosfera. — La pressió barométrica d'aquest mes variá desde los 735 als 744 milímetros, es á dir, la major pressió que 's conceix en la comarca.

La escala termomètrica oscil·là dels 9° al 27° C. essent de notar que en los dias 1 y 2 marcà al matí 9° y 18° á la tarde; en los dias 14 y 30, 20° al matí 27° á la tarde y 18° y 27°, de modo que sols fou suau la temperatura en los primers dias del mes.

Cel.—Per los datos anteriors se comprén que 'l cel fos casi sempre seré, en 17 dias ho fou completament, sols lo 19 nívol y los restants varios.

Pluja.—Plogué més ó menos en los dias 16, 17, 18, 19, (en aqueix dia fortament) 23 y 24.

Boyras.—En los darrers dias del mes, á pesar de la seva serenitat durant lo dia, á la primera hora del matí una espesa y humida boyra envolecava á tota la comarca, l·lensant una estrenyó que se feya pesada.

Vents.—Dominà en gran part del mes lo ponent y ha faltat la tramontana que tots los anys sol visitarnos al voltant de St. Miquel.

Vegetació.—Gracias á las benéficas plujas que en los dos mesos passats ab mes ó menos sort regaren la terra, se ha presentat la vegetació exuberant y com pocas vegadas se veu, essent las anyadas del blatdemoro y fajol y altres tardanías molt á satisfacció de nostres comarcans. En lo passat mes se segá ja la major part del fajol que per ser foraster ha vingut primarench.

En l' Agost se reculliren las patatas que segóns se diu son bonas y abundantíssimas.

CAMP D' EXPERIMENTACIONS AGRICOLAS.

Agost.—En aquest mes se donaren los conreus necessaris de herbejar los blatdemoros, fajols, viuya y demás cultius, presentant un aspecte molt agradable.

Septembre.—Se continuaren los conreus anteriors, se escapsaren los blatdemoros, s' arrencaren las patatas, qu' han sigut abundants y molt grossas, se reculliren los ciuróns y fasóls, se segaren los mills blanch y vermell que han sigut molt primarenchs y de bona calitat.

Varietats.

L' AVIA TITA.

De quan jo parlo, l' avia Tita era una velleta de setanta ó vuitanta anys. Arrugada com una pansa y corcovada com un herissó, semblava que anava buscant agullas pels recóns; ben segur que ab mes gust hauria mirat á las vigas sinó que li era prohibit perquè tenia las francisas de l' esquena arrovelladas y la terra semblava que la cridava per mes qu' ella feya 'l sort y hasta penso que ho era de debó.

Lletja com un pecat, sa cara era com una coca de blatdemoro ab un verdader laberinto de rallas que 's crehuavan en tots sentits, una prominencia feya de nas y unas cavitats feyan de boca y ulls. Aquestos últims, qu' eran verts, tenian per marchs uns parpres sens pastanyas y enrivetats de vermell, eran grossos y moguts, y quant se fixavan no mancavan de certa expressió donant á sa fesonómia un ayre de bondat que reconciliava ab la persona apesar de son aspecte á primera vista repugnant.

Quantas vegadas las meas aficions m' havian portat al bosquet de sota casa seva, sempre la havia vista trevallant com una negre apesar de sos anys, ja anant á la font, ja rentant roba ó abeurant los porchs, fent, en una paraula, totas las feynas duras y pesadas d' una mestressa de pagés.

A vegadas me feya pena al véurerla tant afeixugada trontollar ab lo pes d' una perola enorme ó bé d' un feix de roba que abultava més qu' ella, y li deya: Padrina treballéu massa, no arribaréu pas á vella. A lo qu' ella contestava sempre de bon humor.—Cá, no senyor, ho faig per agafar gana,— y la infelís se 'n reya.

Altres vegadas cantava. Sa veu cascada y rogallosa repercutia dolsament per aquells entorns plens de verdura y frescor, y sas notes melancólicas caigudas una á una com las gotas d' una aixeta mal tancada, s' extenían, s' engrandían y hasta semblava que s' enmotllavan á las circumstancias d' aquell lloch solitari. Cada soea de arbre, cada pedra, cada bauma era un eco que responia carinyós á aquella veu amiga, omplint entre tots l' espay d' una armonía estranya y salvatge que á mí m' arrivaba 'l cor. Per un contrast sin-

gular, aquella dona que sempre responia de bon humor, escullia per esplatjar son esperit las cansóns mes tristas del repertori catalá. Per exemple la de la mort de D. Dalmáu, la dels Estudiants de Tossa y altres per lo mateix estil.

Dich que cantava y aixó no era pas sempre, perquè molt sovint aquella casa semblava un infern. Quatre criaturas com quatre dimonis feyan anar la casa en renou ab sas barallas, sos plors, y sos crits. La mes gran sobre tot una noya d' uns deu anys era pitjor qu' un caball. Entramaliada y dolenta com ella sola, semblava que no 's complavia sinó en dar torment á tothom. Als petits los hi prenia lo menjar de la boca y si ploraban los pegava, trencava 'ls plats, feya grinyolar al gat y al gos, apedregava las gallinas y ni la pobreta de la seva avia, apesar de sos renys y sos crits, n' escapava ab mes fortuna, puig la mossota ja no 's contentava de ferli ganyotas, sinó que hasta passava á viás de fet tirantli de lluny una trunfa ó un troncho de col.

¡ Desvergonyida ! Ets de la pell de Barrabás, cridava l' avia escanyantse, deixa que arrivi lo teu pare que t' asseguro que te arrencará las orelas.

Y efectivament lo pare era l' únich que li posava 'l peu á rötlló. Home de mal humor y pocas paraulas, quant hi posava la má en feya feyna y allavors l' oració se convertia per passiva. La cosa solia acabar per enviarlos tots á passeig, 'es á dir, als grans á cullir quatre brochs al bosch, y 'ls petits ab lo seu cistellet á arreplegar mercaderia per las camíns. Aixís se resta lia la calma y tornava la poesia y la tranquilitat á ensenyorirse d' aquells llochs privilegiats, y venian las cansóns de l' avia... ó sos plors, perquè á voltas eran sos sanglots que jo sentia, sanglots aafegats que denotavan amargas y cohentas llágrimas. Aixó era quant se creya sola perquè en presència d' altre demostrava tot lo bon humor compatible ab sas miserias. ¡ Pobre avia Tita !

Una tarde, la calor sofocant y l' engoixa indicavan clarament que s' aproximava una d' aqueixas tempestats tant freqüents en nostra comarca. Lo cel estava cobert y negre, lo tró retrunyia lluny y las montanyas de Santa Magdalena y Coll de Canas, mitj esborradas al horiçó, denotavan qu' estavan ja sobre d' ellas las avansadas del temporal que s' acostava. Alguna qu' altra gota grossa com lo plá de la má, m' avisá de que no podia perdre temps,

y renunciant al soplug que m' oferían los molts coputs arbres que en lo prat hi havia, recordantme dels molts cassos qu' hem vist de personas que fugint de l' aigua hi han trovat sota d' ells lo foch del cel, vaig anar corrents á buscar refugi á casa l' avia Tita.

Com que ja coneixia la casa, vaig entrármén dret á la cuyna. Allí estava la bona velleita á la vora del foch apagat, no se si fent mitja ó pelant trunfas. Allí estava ab tota sa lletjor, sentada en una cadira baixa, lo cap enfonsat á dins del pit, estirant sos brassos magres y nervuts per dessobre dels jenolls arrudits com una aranya al agüait, y al véurerla ferida per la llum baixa y blavosa que entrava per la finestra y projectant sa fantástica sombra sobre 'ls rajóls, vaig recordar involuntariament las bruixas de que 'ns parla Jaespeare.

(*Seguirá*).

Noticias generales.

En los anteriores números havem volgut dir alguna cosa sobre eleccions y apesar de no ser ditas sinó baix lo punt de vista de nostre criteri ó com á simple noticia, han portat ja á la redacció queixas, temors y disgust, per part de las personas relacionadas ab interessos electorals que per lo vist son molts tota vegada que tenim en perspectiva las de renovació d' ajuntaments, diputats provincials y diputats á Corts, y á mes la nova forma del sufragi. A pesar de tot y donada aquesta explicació als que hagen volgut véurer altre intenció en nostres sueltos, volem de propósit insistir en nostre criteri general sobre eleccions, anyadint que lo succelit no es mes que altre prova del efecte disyuntiu del sistema. Consti donchs, que no som nosaltres qui predica la discussió puig la cosa la porta en sí, essent además la qüestió electoral una d' aquellas que no 's pot tocar sense cremarse, tal es la sua bondat en la forma que los politichs governants la tenen planteijada desde molts anys y segóns llurs conveniencias que resultan sempre en contra de nostres interessos morals y materials.

Després d' un temps brillantíssim per espay d' algunas setmanas comensaren ahir nostras firas ab un aspecte plujós; á pesar de aixó era numerosa la gentada que arrivá tot lo divendres, espe-

cialment en tractants de bestiar mular, qu' es lo principalment de giro en aquestas firas; los aragonesos y sagarretes se veuhen en gran número y sembla que antes de comensar la verdadera fira, se havían fet ja transaccions importants. Los preus regulars en lo bestiar mular; en lo boví, sembla qu' eran relativament mes alts; de tots modos las firas resultan animadas y concorregudas, essent encara ben conservada sa fesonómia peculiar.

A més d'altres forsas qu' han passat procedents de Figueras en direcció á Calaf per péndrer part en las maniobras militars, sortí lo dijós passat á la una de la tarde la guarnició d' aquesta plassa en direcció á dit punt.

Comensa á cridar l' atenció l' edifici en construcció de '*El Arte Cristiano*, puig dona ja idea de lo que será una volta terminat son exterior de gust gótic del sigle XV.

A no tardar se repartirán los diplomas als autors premiats en lo Certamen literari y Concúrs fotográfich. També se prepara l' impressió del tomo de composicions premiadas á que tenen dret los senyors adjúnts.

EXTRACTO

DE LA SESIÓN DEL ILMO. AYUNTAMIENTO, 15 OCTUBRE DE 1890.

Como de costumbre se celebró la sesión ordinaria que presidió el Sr. Alcalde Constitucional. Después de leída y aprobada el acta de la anterior se tomaron los siguientes acuerdos:

Autorizar á D. Juan Capdevila para que, mediante ciertas condiciones, pueda construir con material de cemento *porlain* el pavimento de los pórticos y acera correspondiente de la casa que edifica en la Plaza de Cataluña de esta villa.

Aprobar los Reglamentos para el régimen interior del Matadero público de esta villa en los términos que estimó necesarios la comisión encargada de formularlos.

Autorizar á los Sres. concejales encargados del Teatro para que puedan adquirir todas las lámparas de petróleo que existen en el escenario y no sean de propiedad del Municipio.

Aprobar todo cuanto interesa D. Miguel Barcón en su instancia, referente al depósito de letrinas del cuartel del Carmen.

MERCADO DE OLOT.

Precio medio en el viernes 17 Octubre de 1890.

Trigo	á 20'00 Ptas. hectólitro.	Maiz	á 14'75 Ptas. hectólitro.
Mezcladizo	á 18'75 » »	Cebada	á 11'75 » »
Centeno	á 13'75 » »	Avena.	á 10'75 » »

Secció religiosa.

Avuy diumenge 19. St. Pere de Alcántara cf. y fundador.
 Dillúns 20. St. Joan Cancio cf. y Sta. Irene vg. y mr.
 Dimárs 21. Sta. Ursula y las onse mil verges y mrs. y St. Hilarión abat.
 Dimecres 22. Sta. María Salomé viuda.
 Dijóus 23. St. Pere Pasqual b. y mr. y St. Joan Capistrano cf.
 Divendres 24. St. Rafael Arcángel, St. Bernat Calvó bisbe y St. Martiriá bisbe y mártir, patró de Banyolas.
 Dissapte 25. St. Crispí y sant Crispiniá mrs.

QUARANTA HORAS. —Continúan en la iglesia de Ntra. Senyera del Tura. —La exposició de S. D. M. comensa á las 5 y mitja.

OLOT: Imprenta de JOAN BONET:—1890.

RECAREDO y la Unidad Católica.

ESTUDIO HISTÓRICO-CRÍTICO

POR D. MODESTO HERNANDEZ VILLAESCUSA.

Obra premiada por el Círculo Tradicionalista de Madrid en el Certamen Nacional conmemorativo del XIII Centenario de la Conversión pública de Recaredo y proclamación de la Fe Católica, como Religión del Estado con censura Eclesiástica, y con una carta del Exemo. é Ilmo. Sr. Obispo de Gerona.

Aquesta obra forma un elegant volumen 8^a de 168 páginas paper *vergé*, tipos *elcevirians* y cubiertas á 2 tintas. De venta en la librería de Joan Bonet á 4 ptas. rústica.